

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af traktat om principper for staters virksomhed ved udforskning og udnyttelse af det ydre rum, herunder månen og andre himmellegemer, undertegnet i London, Moskva og Washington den 27. januar 1967.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XV) findes i tidenden sp. 3509).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Første næstformand (From): Der vil nu blive givet minister Hans Sølvhøj meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om ferie med løn. (Omlægning af grundlaget for beregning af feriegodtgørelse m. v.).

(Lovforslaget (nr. 143) findes i tillæg A. sp. 2801, fremsættelsen i tidenden, sp. 3316).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bertel Pedersen: Med det lovforslag, arbejdsministeren her fremsætter om ændringer i lov om ferie med løn, jfr. lovbekendtgørelse nr. 217 af 19. juni 1964, sker der i realiteten kun en ajourføring af loven, hvorefter den kommer til at svare til de regler, man ved de sidst afsluttede forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, Dansk Arbejdsgiverforening og LO, er enedes om skal være gældende overenskomst.

Man har her vedtaget, at indtjeningen af feriegodtgørelse skal følge kalenderåret. Herved lettes administrationen af løn- og opgørelserne pr. 31. december, da løn og feriegodtgørelse for fremtiden vil følges

ad. Det beløb, der efter arbejdsgivernes årslønopgørelse udleveres til de beskæftigede, vil efter den nye ordning nøje svare til den udbetalte løn, hvoraf feriegodtgørelsen skal udgøre 7¼ pct.

Efter det nuværende system er lønindtægten for 1. januar-31. december og feriegodtgørelsen delt sådan, at arbejdsgiveren ved opgørelse af feriebeløbet skal foretage en ny beregning, da indtjeningsperioden for dette går fra 1. april til 31. marts. Denne opgørelsesform har i mange år givet anledning til adskillige misforståelser arbejderne og arbejdsgivere imellem, da det feriebeløb, man skal udbetale, ikke svarer til det, der stod på årsopgørelsen.

Den første branche, der ændrede det bestående system, var jern- og metalindustrien, og her har ordningen fungeret tilfredsstillende. I 1965 gennemførte man også ordningen inden for hele entreprenørområdet, og her har det også vist sig at være en udmærket form trods de mange uensartede arbejdspladser, man har inden for hele bygge- og anlægsvirksomheden med alle de forskellige faggrupper og uensartede lønningsformer. De gode erfaringer, man indhøstede på disse to store arbejdsområder, bevirkede, at der fra flere af arbejdsgivernes underorganisationer blev fremført ønsker om også at få denne ordning indført og med de samme overgangsbestemmelser, som havde været gældende for de to tidligere områder.

Det er altså lykkedes ved den sidst afsluttede overenskomst, og det vil sige, at der i tiden 1. april-31. december, altså i en 9 måneders periode, beregnes feriegodtgørelse på 9¾ pct., svarende til to arbejdsdage pr. måned, sådan at der er sikret arbejderen 18 dages ferie ved fuld beskæftigelse i de 9 måneder indtil udløbet af 1967. Fra januar 1968 beregnes feriegodtgørelsen igen efter de nugældende regler med 7¼ pct.

Da ferieloven også er gældende for andre grupper end dem, der er med under de overenskomstområder, aftalen er sluttet for, er det naturligt at ændre den gældende lov, sådan som man gjorde det i 1953, da arbejdsmarkedets parter gennemførte en udvidelse af ferien fra 12 dage til 18 dage og en forhøjelse af ferieprocenten fra 4 til 6½, og i 1964, da man ændrede ferieloven, og ferieprocenten blev forhøjet med